

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Acta Ecclesiae Mediolanensis

Acta Synodalia Dioecesana Ecclesiae Mediolanensis, Pars Secunda

Borromeo, Carlo

Brixiae, 1603

Decretum. XXIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11399

tionibus distrahi quandoque solet, se colligentes, ac pietatis studio accensi, orent spiritu, orent pariter & mente; quodq; ore psallunt, item spiritu psallat & mente in conspectu Domini, à quo vberimum huius debitæ pietatis fructum capient.

Decretum. XXII.

De clericorum ad dic-
tum festorum
celebritates
conuocantur.

QVONIAM ad festi diei, alteriusve eiusmodi rei celebritatem, Sacerdotum & Clericorum concursus in Ecclesia vbi illa agitur, aliquando ita frequens esse solet, vt ob eorum absentiam debito ministerio & cultu illis celebritatis diebus aliquando Ecclesiæ careant, quibus illi adscripti sunt: nos vt huic rei occurramus, ita decernimus; vt cum ab vna Ecclesia ad alteram, in qua dies festus aliave celebritas agitur, Sacerdotes Clericive euocandi sunt, ne plures quàm duodecim, aut si ex causa Vicarius foraneus scripto concesserit, ad summum in diocesi sexdecim, ac totidem etiam in vrbe adhiberi liceat; ijs etiam numeratis, qui eidem Ecclesiæ vbi celebritas fit, ministrare solent.

Id autem, nisi maiorem numerum aliquando adhiberi, vel ex fundatione, vel ex legato præscriptum sit.

Illi verò omnes qui euocabuntur, in choro dum diuina officia fiunt, superpelliceo mundo decenter induti adsint; nisi cum in eadem Ecclesia Missæ sacrum faciunt,

Nec verò alius Sacerdos Clericusve qui ad celebritatem vocatus non sit, in chorum quouis prætextu adsciscatur, recipiaturve: neue eleemosinarum quæ in illius celebritate tributa sunt, aut tribuuntur, particeps villo modo sit: nec verò in mensa excipiatur, vt est etiam in nostra secunda Synodo diocæsana verum.

Quicumque, & qui præter illum numerum aliquem adscuerit, & qui minimè vocatus eò accesserit, & qui admiserit, qui ve exceperit, mulctetur arbitratu nostro.

Qui Sacerdos Clericusve eam celebritatem agit, eadem proposita pœna, in mensæ apparatus à frugali modestia conuentibus foraneis per nos prouinciali decreto præscripta ne villo pacto discedat; vt prouinciali secundo Concilio, &

diocæsana prima Synodo iussum est.

Hæc verò pœna locum non solum habeat, cum ferula in mensa contra præscriptum apponuntur; sed etiam si non apponantur, in apparatu tamè iam sunt.

Conuiuia, & prandia, ientaculave, quas refectiones vocant, quæ Sacerdotibus & Clericis in vrbe ad eundem, aut ad Missæ sacrum, diuinamq; officia concelebranda vocatis, cantoribusve ab ecclesiasticis hominibus apparari consueuerunt; cum sæpè & dictis & factis intemperatè fiant, hoc decreto vetamus: cum in vrbe ijs commodum sit, peractis diuinis officijs domum ad cibum capiendum redire; sed eorum loco aliquid honestæ mercedis aut eleemosinæ illis dari censemus.

Quod de maiori clericorum numero adhibendo in prouinciali secundo Concilio permissum est; id tantum in diocesi, ijsque locis licere declaramus, quæ ita longè inter se disiuncta sunt, vt Vicarius foraneus ea vel alia iusta causa Clericis graue esse censuerit, eo ipso mane concelebratis diuinis officijs illos domum suam reuertit; facultatemque propterea dederit Reçtori Ecclesiæ, in quam ob eorum officiorum celebritatem conuentum est, eosdem prandio excipiendi.

Decretum. XXIII.

VT ex sanctorum patrum institutis fideles curæ nostræ commissi sanctas peregrinationes suscipiant, salutisq; vberiore fructum diuina auxiliante misericordia inde capiant; nos pro paterna sollicitudine, qua illis in Domino ministramus, admonenda censuimus quæ sequuntur: primoq; clericalis ordinis hominibus hæc seruanda proponimus.

Ne cuiquam Sacerdoti clericove cuiusuis ordinis peregrinaturus, itineri peregrinationis causa sine literis nostris dimissorijs se committere liceat, vt canone veteri sancitum est.

Deinde is vel sacerdos vel clericus, vbi dimissorias literas impetrarit, antequam peregrinationi se committat; peccato primò confessus, tum si sacerdos est, Missæ sacrum quod est pro iter agentibus faciat; si clericus inferior, sacram Eucharistiam sumat.

Tit. 2. decr.
pag. 70.
Diæc. 1. dec.
30. pag. 44.

Tit. 2. decr.
33. pag. 70.

De religio-
sis peregrina-
tionibus.

Diæc. 3. dec.
48. pag. 353.

Præterea peregrinationis comites, quos sibi adiunxerit, cum in viam se daturus est, nobis aut Vicario nostro exponat.

Quorum comitū nomina à cancellario literis dimissorijs adscribi mandamus.

Si quis item peregrinaturus, Ecclesiā parochialem, aut capellam, aliudve cuiusvis nominis beneficium obtinet, cui ministerium aliquod debeat; sacerdotem, vel clericum, qui nobis Vicariove nostro probatus sit, pro ratione ministerij ante substituatur, quam iter suscipiat, ne Ecclesia debito ministerio cultuque careat: cuius rei per se præstitæ testimonium scriptum aut nobis aut Vicario nostro exhibeat. Ei autem quem substituerit, vestes sacras, ornamenta, libros, scripta, omnemque Ecclesiasticam suppellectilem committat, indice eorum omnium sigillatim, ac diligenter confecto: ne ex eius absentia aliquod detrimentum Ecclesia patiatur.

In itinere clericali habitu cōtractiori ad conciliorum nostrorum præscriptum omnis sacerdos & clericus peregrinus uti possit.

Pileum autem induat clericali ordini congruentem, & à laicali distinctum.

Tonsuram clericalem perpetuò habeat. Hebræis, & mulieribus comitem non se adiungat; neque eodem curru cum eisdem vehatur; neque item nisi necessitate coactus, eodem nauigio.

Si apud religiosos homines, vel apud alios viros honestos diuersari potest, ab hospitij publicis absteat.

Ad cauponas verò si diuertere necesse habet, ne vnà cum eisdem Hebræis aut mulieribus accumbat.

In publicoque hospitio, aut alio omni tempore & loco, antequam discumbat, mente benedicat: tum pransus aut cenatus, gratias agat: cæteraque obseruabit, quæ de temperantia, frugalitate & modestia clericali nostris decretis præscripta, accuratè præstare debet.

Ne mendicet, ostiatimve victum querat; nisi ex voto, vel alia causâ nobis probata, & facultate nominatim scriptis impetrata.

Cum ad aliquem locum vesperi perueniet; Ecclesiam, quæ eo loco est, ante-

quam ad hospitium diuertat, religiosè adeat, si potest: vbi supplex vel litanias, vel alias religiosas preces recitet.

Ne ijs etiam se adiungat in via, qui dum iter faciunt, profanis cationibus, cytharis, alijsve musicis instrumentis vtunt.

Absteat item ipse à profanis canticis, colloquijs eiusdem generis, quorum vsu, pietatis in peregrinatione susceptæ studium refrigeret: psalmis, hymnis, canticis, rerum diuinarum meditationibus, & spiritualibus sermonibus, si comites habet quibuscum loquatur, corporis vel animi lassitudinem subleuet.

Ne itineris causâ canonicas horarias diuini officij preces omittat: ac tum etiã stata de præcepto Ecclesiæ ieiunia seruet; nisi legitimè excusatus sit.

Quotidie si sacerdos est, vbi potest, Missæ sacræ faciat; sin minus, Dominicis & festis diebus id facere nõ omittat. Singulis verò diebus, siue sacerdos, quando ipse non celebrat, siue clericus, Missæ sacro intersit.

Mane, singulis diebus priusquam in viam se det, præter officium diuinum debitum, preces etiam illas piè recitet, quæ itinerarium clericorum appellatur.

In omni denique itinere quod sanctæ peregrinationis causâ suscepit, eum se vitæ moribus, omnique actione præstet, ut piè religiosèque peregrinandi exemplum laicis præbeat. quorum si aliquis socium & comitem habet, sanctis peregrinationis exercitationibus, atque rebus ad salutem instruat.

Cum ad peregrinationis locum peruenierit, priusquam sancta loca visitet, confessario probato confiteatur; & Missæ sacræ sacerdos faciat, & sacram communionem clericus sumat.

Totusque susceptæ peregrinationi intentus, non rerum nouarum curiositates, nõ loci antiquitates, non quidquam aliud à peregrinandi proposito alienum consuetur; sed religiosa animi præparatione, loca sacra, & sanctorum Ecclesias visitet: quo visitationis studio charitatis ardorem excitet.

Nec verò vbi sanctam peregrinationem absoluerit, aliò longius vagetur.

A peregrinatione reuersus, nos primum, aut Vicarium nostrum cum literis dimis-

dimissorij, quas ei dedimus, conuenias sanctaq; suæ peregrinationis testimoniu ab ordinario loci, aut saltem à Prefecto Ecclesiæ afferat, ad quam peregrinationis causa iter suscipit; nisi literis nostris dimissorij alius nominatim exprimatur, cuius allato scripto id testatum facere debet.

Hæc singula capita sacerdoti clericove peregrinanti præscripta, quò accuratius ab eo seruentur; literis dimissorij, quas vniciuique clericalis ordinis homini peregrinationis causa concedemus, ab Cancellario nostro adscribi iubemus.

Laici etiam antequam peregrinationem suscipiant, Parochum Sacerdotem conueniant, à quo sanctè peregrinandi consilium capiant; & literas habeant ab Archiepiscopo canonicas, vt canone expressum est; quarum etiam fide testimonio eis liceat vbiq; & cuius confessorio sacerdoti ab Ordinario approbato peccata confiteri.

Deinde benedictionem ab eodem Parocho petant: qui superpelliceo & stola indutus, illis benè precetur, et benedicat statim religiosis precationibus, quæ ex ecclesiæ instituto peregrinis adhibentur.

Peregrinationem verò suscipiât, vbi primò ritè confessi sacram Eucharistiã religiose sumpserint.

Peregrinando omnia fugiant, quæ deotionis studium perturbant, aut impediunt; & illa amplectantur, quibus illud excitari solet.

Instat potissimum orationi, sanctis meditationibus, pijs colloquijs, elemosinas si per facultates possunt, largiatur; vitam emendent; morum grauitate, & Christianæ pietatis officijs se in omni re conforment.

Ad sacra loca vbi primùm venerint, nihil aliud sibi propositum habeant, quàm vt aut iubileam indulgentiamve consequantur, aut vota sanctè persoluât, ab omni curiositate, peccandiq; occasione abstinentes.

Itaque primò confessi, cum sacram Eucharistiã sumpserint, tñ religiose sanctorum statas ecclesias visitent; ita vt ex ipsorum locorum admonitione, maior affectus in ipsis exurgat ad cauendam

charitatem; & sanctorum, quorùm auxilium implorant, orationibus adiuuentur.

Reuersi à peregrinatione laici, primò parochum sacerdotem conueniant, à quo pro foribus ecclesiæ parochialis benedicantur, adhibitis ex ecclesiæ instituto præscriptis sanctis orationibus,

Decretum. XXIII.

DE sacerdotibus confessorijs, quos probatos & in vrbe & in diæcesi Clero nostro cõstituerimus, hoc decernimus, vt quos scilicet quotannis ad cleri confessiones audiendas à nobis delectos, & in tabella notatos ei significauerim; eiusdem cleri confessiones audiendi facultas illis sit, quoad alia eiusmodi significatio anno sequentiper nos fiat.

Confessorij cleri.

Decretum. XXV.

QVO diligentius Archiepiscopo cleri in omni ecclesiastica disciplina progressus constet; vnusquisque sacerdos, & cuiusvis ordinis clericus de frequenti Sacramentorum vsu, de functionibus in ecclesiã præstitis, de lectionibus, studio rumque progressionè, de cæteris exercitationibus sibi præscriptis, testimonium ab ijs singulis, à quibus ex præscripto accipere oportuerit, singulis mensibus, vel alio fitato tempore per Archiepiscopum statuendo afferant; idq; ad constitutam rationem.

Testificationes cleri ad Archiepiscopum afferenda.

Decretum. XXVI.

QVOD de Punctorum iureiurando per nos primo prouinciali concilio sancitum est; id ab vnoquoque punctatore, qui vel festi diei, vel funeris, vel anniuersariorum, vel processionum, vel aliorum denique diuinorum officiorum causa, etiam in Collegiatis constitutus sit, in publico Synodi diæcesanæ conuentu quotannis præstari decernimus: quò religiosus adstrictus, debitam in munere suo obeundo diligentiam cum fidelitate coniunctam adhibeat.

Iureiurandum à quibusvis punctatoribus præstet. Tit. de officio punctator. P. 29.

Decretum. XXVII.

EX prouincialibus constitutionibus, sicut aliquando clerum nostrum vrbannum, modò vniuersum, modò partem ad nos

Quibus diebus singuli ecclesiastici